

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

21/2024

Płock – dnia 14 czerwca 2024 r.

101

DEKRET BISKUPA PŁOCKIEGO

W związku z nowelizacją Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy — Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw — por. Dz. U. z 2023, poz. 1606 — tzw. „ustawa Kamilka”) zarządzam, co następuje:

1. We wszystkich placówkach diecezji płockiej, zajmujących się pracą wychowawczą, edukacyjną, wypoczynkiem, leczeniem, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub opieką nad nimi, a także zatrudniających pracowników lub dopuszczających inne osoby do takiej działalności (a więc w bursach i internatach, domach rekolekcyjnych, duszpasterstwie osób niepełnosprawnych, duszpasterstwie pozaparafialnym, domach pomocy społecznej, parafiach, placówkach opiekuńczo-wychowawczych, świetlicach środowiskowych, podmiotach leczniczych, szkołach i przedszkolach), należy wprowadzić do dnia 15 sierpnia 2024 roku jednolite standardy ochrony dzieci i młodzieży.

Odpowiedzialnymi za wprowadzanie standardów są proboszczowie lub administratorzy parafii, dyrektorzy w/w placówek oraz osoby odpowiedzialne za poszczególne duszpasterstwa pozaparafialne.

2. Wszyscy prezbiterzy inkardynowani do diecezji płockiej oraz prezbiterzy, członkowie instytutów życia konsekrowanego posługujący w duszpasterstwie parafialnym, mają obowiązek wziąć udział w szkoleniu, związanym z ww. ustawą, podczas których otrzymają stosowne dokumenty.

Szkolenia odbędą się w następujących terminach i miejscach (należy wybrać jedno z nich):

19 czerwca 2024 roku (środa) o godz. 19.30) – **Ciechanów**, par. św. Józefa

21 czerwca 2024 roku (piątek) o godz. 19.00 – **Pułtusk**, par. św. Józefa

21 czerwca 2024 roku (piątek) o godz. 19.30 – **Rypin**, par. św. Stanisława Kostki

24 czerwca 2024 roku (poniedziałek) o godz. 19.30 – **Płońsk**, par. św. Maksymiliana Kolbe;

25 czerwca 2024 roku (wtorek) o godz. 10.00 – **Płock WSD** (Sala Biskupów);

20 lipca 2024 roku (sobota) o godz. 10.00 – **Płock WSD** (Sala Biskupów)

3. Do dnia 15 sierpnia 2024 roku odpowiedzialni za wprowadzanie standardów są zobowiązani przesłać do kurii diecezjalnej w Płocku oświadczenie o wprowadzeniu standardów.

4. Wszyscy prezbiterzy inkardynowani do diecezji płockiej oraz prezbiterzy, członkowie instytutów życia konsekrowanego posługujący w duszpasterstwie parafialnym, zajmujący się pracą wychowawczą, edukacyjną, wypoczynkiem, leczeniem, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich lub opieką nad nimi, mają obowiązek do dnia 15 lipca 2024 roku przesłać do kurii diecezjalnej w Płocku aktualne zaświadczenie o niekaralności.

Dekret wchodzi w życie z dniem 14 czerwca 2024 roku.

Płock, dnia 14 czerwca 2024 r.

Nr 1204/2024

Ks. Piotr Grzywaczewski
Kanclerz

† *Szymon Stułkowski*
Biskup Płocki

LIST KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W SPRAWIE OCHRONY ŻYCIA

Umiłowani Siostry i Bracia!

Fragment Ewangelii św. Marka na dzisiejszą jedenastą niedzielę zwykłą, pozostawia nam przesłanie o królestwie Bożym, które Bóg „wsiewa” w ziemię ludzkiego serca. Teksty liturgiczne wyjaśniają, że jest to „królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju”. W przypowieści o ziarnku gorczycy dostrzegamy troskę Boga o życie ludzkie, o godne i właściwe warunki jego rozwoju i wzrostu, a wreszcie, o jego zbawienie. Bóg Wszechmogący jest Dawcą Życia, przez co jest obecny w poczęciu i życiu każdego człowieka. Życie nowej, unikalnej osoby ludzkiej, rozpoczyna się od poczęcia, czyli połączenia komórek matki i ojca. Od tego momentu każdy człowiek powinien mieć zapewnione pełne prawo do ochrony życia.

„Nie może istnieć *prawdziwa demokracja*, jeżeli nie uznaje się godności każdego człowieka i nie szanuje jego praw” – przypominał św. Jan Paweł II w encyklice *Evangelium vitae* (nr 101). Prawa każdego człowieka do życia chroni Powszechna Deklaracja Praw Człowieka, Karta Praw Podstawowych UE oraz Konstytucja RP i zapisy ustawowe. Jest to elementarna zasada wpisana w naturę człowieka, której nie wolno naruszać. „Należy zatem stwierdzić z całą mocą i jasnością, nawet w naszych czasach, że obrona rodzącego się życia jest ściśle związana z obroną jakiegokolwiek prawa człowieka. Zakłada ona przekonanie, że każda ludzka istota jest zawsze święta i nienaruszalna w jakiegokolwiek sytuacji i w każdej fazie swego rozwoju” (Deklaracja Dykasterii Nauki Wiary *Dignitas infinita*, 91).

Obecnie jesteśmy świadkami narastającej presji zmiany prawnej ochrony ludzkiego życia w kierunku legalizacji zabijania dziecka w łonie matki. Jest to bardzo niepokojące i niezwykle groźne, dla bezpieczeństwa publicznego. Każdy człowiek dobrej woli powinien się temu sprzeciwić. Życie bowiem, jako wartość naczelną każdego człowieka i fundamentalny element dobra wspólnego, jest dobrem podstawowym, górującym nad indywidualną wolnością innych. Nikt więc, w imię osobistej wolności, nie ma prawa decydować o życiu drugiego człowieka.

„Kościół nie przestaje przypominać, że godność każdej istoty ludzkiej ma charakter istotowy i łączy od poczęcia do naturalnej śmierci” (*Dignitas infinita*, 47). „Nie zabijaj” i „chronić ludzkie życie” – to podstawowe zasady, którymi powinien się kierować każdy człowiek prawego sumienia. Wbrew dość powszechnej narracji, nie są one wyrazem przekonań wynikających tylko z wiary chrześcijańskiej, ale płyną ze zrozumienia samej ludzkiej natury.

Wartym podkreślenia jest, jak wielkie znaczenie dla ochrony poczynającego się życia ma kochająca się rodzina, zbudowana na trwałym małżeństwie rodziców, stanowiąca „sanktuarium życia” oraz podstawową komórkę społeczną. „Tak więc mężczyzna i kobieta zjednoczeni w małżeństwie zostają włączeni w Boże dzieło: poprzez akt zrodzenia – dar Boży zostaje przyjęty i nowe życie otwiera się na przyszłość” (*Evangelium vitae*, 43). Tymczasem zabójstwo dziecka poczętego powoduje poważne cierpienie psychofizyczne i duchowe, prowadząc często do rozbicia rodziny.

Wyrażamy wielki szacunek i uznanie dla matek, które z miłością służą życiu i chronią swoje dzieci nawet w najtrudniejszych sytuacjach. Świadczą one o tym, że radość, piękno i wielkość miłości macierzyńskiej wyrażają się w nieprzemijającej trosce o dobro dzieci niezależnie od okoliczności.

Zwracamy się także do ojców, których rolą jest ochrona rodziny, a zwłaszcza kobiet w stanie błogosławionym oraz ich dzieci. Wasze pełne miłości zaangażowanie na rzecz obrony najbardziej bezbronnych, potrzebujących szczególnego wsparcia, jest niezastąpione. Tym bardziej więc dzisiaj nie wolno wam dystansować się od zaangażowania w prawną ochronę ludzkiego życia.

Zdarza się jednak, że brzemienna matka znajduje się w bardzo trudnej sytuacji i potrzebuje specjalistycznej pomocy. Kościół, organizacje pozarządowe i lokalne instytucje niosą ją, prowadząc m.in. Domy Samotnej Matki czy Okna Życia, zapewniając wsparcie materialne, prawne i psychologiczne. Tej pomocy nie może nigdy zabraknąć również ze strony państwa. Wszyscy jesteśmy do niej zobowiązani.

Troska o życie wyraża się także przez to, że nie wolno zmuszać lekarzy, personelu medycznego i farmaceutów do angażowania się w proceder zabijania dzieci w okresie prenatalnym czy też osób starych i chorych. Takie działania łamią podstawowe prawo do zachowania klauzuli sumienia.

Jako pasterze Kościoła katolickiego w Polsce, a jednocześnie obywatele naszego kraju, mamy prawo i obowiązek przypomnieć – zarówno wiernym Kościoła katolickiego, jak i wszystkim ludziom dobrej

woli – że jesteśmy zobowiązani do szacunku wobec człowieka, zwłaszcza wobec najsłabszych i bezbronnych. Szczególna odpowiedzialność za ich życie spoczywa na tych, którym na mocy mandatu społecznego została powierzona troska o dobro wspólne.

Papież Franciszek zwrócił się ostatnio do nas Polaków: „Niech Polska będzie ziemią, która chroni życie w każdym jego momencie, od chwili, gdy pojawia się w łonie matki, aż do jego naturalnego kresu. Nie zapominajcie, że nikt nie jest panem życia, czy to swojego, czy też innych. Z serca wam błogosławię!” (Franciszek, *Słowa do Polaków w czasie audiencji ogólnej, 20 marca 2024 r.*).

Dziękując każdemu, kto w różnych wymiarach życia osobistego i publicznego służy życiu i prawdzie, w Imię Chrystusa prosimy Was o wytrwałą i ofiarną obronę Ewangelii życia. Włączmy się wszyscy do wielkiej modlitwy w tej intencji, dziś zanoszonej za wstawiennictwem Świętej Bożej Rodzicielki Maryi, słowami św. Jana Pawła II (*Evangelium vitae*, 105)

*O Maryjo, jutrzeńko nowego świata, Matko żyjących,
Tobie zawierzamy sprawę życia:
spójrz, o Matko, na niezliczone rzesze dzieci,
którym nie pozwala się przyjść na świat,
ubogich, którzy zmagają się z trudnościami życia,
mężczyzn i kobiet — ofiary niehumanitarnej przemocy,
starców i chorych zabitych przez obojętność albo fałszywą litość.
Spraw, aby wszyscy wierzący w Twojego Syna potrafili otwarcie i z miłością
Głosić ludziom naszej epoki Ewangelię życia.
Wyjednaj im łaskę przyjęcia jej jako zawsze nowego daru,
radość wysławiania jej z wdzięcznością w całym życiu
oraz odwagę czynnego i wytrwałego świadectwa o niej,
aby mogli budować, wraz z wszystkimi ludźmi dobrej woli,
cywilizację prawdy i miłości na cześć i chwałę Boga Stwórcy, który miłuje życie.*

Podpisali:
*Pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 398. Zebraniu Plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski
w Warszawie, w dniu 10 czerwca 2024 r.*

ZARZĄDZENIE: List Konferencji Episkopatu Polski ws. Ochrony Życia należy odczytać wiernym w niedzielę 16 czerwca 2024 r., podczas wszystkich Mszy św., w ramach kazania.

Płock, dnia 14 czerwca 2024 r.

† *Mirosław Milewski*
Wikariusz Generalny

103

STANOWISKO KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W SPRAWIE ZMIAN W ORGANIZACJI LEKCJI RELIGII W SZKOŁACH PODEJMOWANYCH PRZEZ MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

Nauczanie religii w polskiej szkole stanowi wielkie dobro dla dzisiejszego młodego człowieka, które wymaga wspólnej troski ze strony rodziny, Kościoła i państwa. Lekcja religii w szkołach publicznych ma miejsce w 23 krajach Europy i jej obecność jest traktowana jako standard systemów edukacyjnych. W Polsce lekcja religii, wyrzucona przez władze komunistyczne po II wojnie światowej, powróciła do szkół publicznych w 1990 roku, kiedy rozpoczęły się procesy demokratyzacji życia w naszej Ojczyźnie.

Wyrażamy sprzeciw wobec ostatnich decyzji Ministerstwa Edukacji Narodowej odnoszących się do organizacji lekcji religii w szkole. Apelujemy o uwzględnienie woli rodziców, którzy w zdecydowanej większości posyłają swoje dzieci i młodzież na lekcje religii. W skali całego naszego kraju jest to prawie osiemdziesiąt procent rodziców. Oni mają prawo do lekcji religii na terenie szkoły publicznej, gdyż

wynika to z podstawowych praw i wolności człowieka, zagwarantowanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i Konkordacie między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską.

Przypominamy, że wszelkie zmiany odnośnie do organizacji lekcji religii w szkole publicznej winny dokonywać się zawsze zgodnie z obowiązującym prawem i w porozumieniu z Kościołami oraz związkami wyznaniowymi. W rozmowach podejmowanych z Ministerstwem Edukacji Narodowej konieczne jest wypracowanie wspólnego porozumienia wymaganego przez prawo. Porozumienie zakłada zawsze zgodę na wspólnie wypracowane stanowisko.

Zachęcamy wszystkich wiernych, aby podejmować działania ukazujące wartość lekcji religii w szkole. Szczególnie prosimy katolickich rodziców, aby odważnie zabierali głos w tej sprawie. Apelujemy także do mediów katolickich, ruchów i wspólnot religijnych, aby podejmowali podobne działania.

Należy zauważyć, że nauczanie religii katolickiej i innych wyznań wspiera wychowawczą rolę szkoły. Nauczanie religii w szkole stanowi integralną część wychowania człowieka w jego sferze intelektualnej, moralnej i duchowej. Treści przekazywane na lekcji religii uczą budowania relacji osobowych, wrażliwości serca, postawy braterstwa, wzajemnego szacunku i dialogu z przedstawicielami różnych nacji, religii i światopoglądów, kształtują postawy oparte na sprawiedliwości i solidarności społecznej, wskazują na wielką godność każdego człowieka, konieczność niesienia pomocy potrzebującym i dbanie o dobro wspólne. Wychowują do troski o stworzony świat i jego piękno. Lekcja religii wspiera rodzinę i szkołę w różnych kryzysach psychicznych doświadczanych przez uczniów, jest dla nich pomocą w przeciwdziałaniu przemocy, agresji i profilaktyce uzależnień.

Lekcja religii ma też bardzo ważne znaczenie kulturowe. Przekaz wiedzy na temat chrześcijaństwa jest konieczny do rozumienia europejskiej i polskiej kultury a także kultury wielu krajów na wszystkich kontynentach. Świadczenie ponad 1050-letniej tradycji chrześcijaństwa w Polsce pokazuje, jak wiara kształtowała nasze dzieje i pozwalała narodowi przetrwać najtragiczniejsze wydarzenia historii. Trzeba mówić o zbudowanych na wierze wielkich dziełach naszych rodaków, wieszczów i bohaterów, uczonych i świętych, ludzi nauki, kultury i sztuki.

Dziękujemy wszystkim nauczycielom religii za ich ofiarną i pełną poświęcenia pracę w szkole. Drodzy nauczyciele religii, chcemy Wam powiedzieć, że jesteśmy z Wami! Podzielamy Wasze troski i obawy. Nie zapominamy o Was w rozmowach z władzami państwowymi. Dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w dzieło lekcji religii w szkole. Dziękujemy władzom oświatowym i dyrekcjom szkół, duszpaste-rzom, rodzicom i wszystkim, którzy podejmują odpowiedzialnie trud wychowania młodego pokolenia.

Warszawa, dnia 12 czerwca 2024 roku

Podpisali:
pasterze Kościoła katolickiego w Polsce
obecni na 398. Zebraniu Plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 14 czerwca 2024 r.

Nr 1203/2024

PIECZĘĆ

ks. Piotr Grzywaczewski

Za zgodność